

NYA

KUUSTBON

Prenumerationspris:

$\frac{1}{1}$ år Ekr. 2:—
 $\frac{1}{2}$ " " 1:—

Estlandssvensk tidning

Utgivare och redaktör: N. Blees, Rütli 9, Tallinn

Pren. pris till utlandet:

$\frac{1}{1}$ år Ekr. 3:—
 $\frac{1}{2}$ " " 1:50

Advent

*Tyst faller snön över vikens vatten,
Trotsiga torn sig mäktiga höja.
Forntid och nutid förenas och höljas
Stilla av snön i sin dimmvita slöja.*

*Flingorna falla och ljuden tystna,
Sjunka till ro ifrån dagens id.
Vit ligger snön över knoppar och broddar.
Det är Advent, den saliga väntans tid.*

*Skälvande breder sig ljus över nejden,
Över de mörka sovande vattnen.
Stjärnor sig tända och stilla förkunna:
Ljuset skall födas i midvinternatten.*

H. E.

Jul

*När ur midnattsmörka djupen
Dagens väg till ljuset vänder,
När ur nöd och sorg, bekymmer
Bedjanda sig sträcka händer —*

*Stjärnor stråla hoppets visshet
Åt de sorgsna och betryckta,
Ty ur midnattsdjupen födes
Ljus, vars strålar ej förflykta.*

*Änglar jublande förkunna
Ljusets makt och frid på jorden:
Kristus, frälsaren, gudssonen
Oss till tröst är mänska vorden.*

H. E.

Den första julaftonen.

Julen

Det var mörkt och kyligt i Betlehems ängd. En gammal skäggig herde svepte sin mantel närmare kroppen och uppmanade kamraterna att lägga mera bränsle på elden. Själv satte han sig ned för att vila. Då lågan flammade upp, vecklade han ut en bokrulle och började läsa: „Det folk, som vandrar i mörkret, skall se ett stort ljus; över dem som bo i dödsskuggans land skall det skina klart.“ — „Hör ni, gossar,“ sade han, „vad den store profeten Jesaja har skrivit. O, att Gud Fader ville uppfylla sitt löfte i vår tid om den utlovade Messias.“ — „Och du gamle far tror ännu på den åldriga historien om en Messias, som vårt folk nästan helt och hållet glömt,“ yttrade en vacker ung herde spotskt, medan han rörde i elden med sin stav, så att gnistorna sprakade. En tredje herde tillrättvisade den unge mannen för hans klandervärda uppförande gent emot den gamle. „Hur många av eder tro Guds löften och vänta en Messias,“ frågade gubben helt lugnt. „Jag tror nog att Gud finns till,“ sade en, andra läto förstå, att de inte tvivlade på Gud och hans löften. Endast den vackra Jose teg. „Skulle Jose vilja se efter, om ingenting oroar fåren och sedan vaka, medan vi andra sova en liten stund?“ föreslog gamle Jakob. Jose nickade samtyckande, tog sin stav och gick. Därborta vid de två stora

lummiga träden lågo hundratals får sida vid sida och idisslade. Jose älskade varmt de kära fåren, och han klappade vänligt ett litet lamm. Då han sålunda sett efter, att ingenting fattades fåren, gick han tillbaka till elden. Kamraterna hade redan somnat.

Jose satt och stirrade upp mot den mörka himmelen. Då fick han plötsligt syn på en ljus punkt, som snabbt växte till och kom närmare. Till sin stora förvåning urskiljde Jose en skara ljusa gestalter med glänsande vingar. Han darrade utan att riktigt veta varför och väckte kamraterna, och just som kamraterna gnidit

sömnen ur ögonen, hörde de en underbar sång. Alla voro i ett ögonblick klarvakna, men förskräckelsen grep dem, så att de gömde sina ansikten i händerna och sjönko till marken. Men mera förskräckta blevo de, då de kikande emellan fingrarna sågo, att en ängel stod bredvid dem. „Varen icke förfärad,“ sade ängeln, „jag båd eder stor glädje, vilken skall vederfaras allt folk; i dag är Frälsaren född åt eder, Kristus, Herren av Davids stad. Han ligger lindad och vilar i en krubba.“ — Och så flög ängeln bort till de andra, som sjöngo: „Ära vare Gud i höjden och frid på jorden, till människorna ett gott behag.“

Då änglarna farit upp i himmelen, föreslog gamle Jakob, att de skulle gå till Betlehem och se på Frälsaren. Men Jose satt och grät. „Varför gråter du min gosse,“ frågade gubben. „Jag var så stygg som inte trodde på Messias,“ snyftade han. „Nu ska du inte gråta längre,“ sade Jakob, och så sprungo de alla till Betlehem. I ett stall funno de ett lindat barn i en krubba. Bredvid krubban satt modern, och där stod även en åsna bunden. Alla herdarna knäböjde och tillbådo barnet. Sedan frågade Jakob varför de stannat i stallet över natten med det lilla barnet. De svarade, att det inte fanns rum i boningshusen. „Hade jag ett eget hus här i sta'n, finge ni bo hos mig,“ sade Jose. „Se, hur glad åsnan är, som får låna sin krubba åt den Helige.“ Barnets far och mor tackade för hans vänliga omtanke om dem.

Glada och lyckliga begåvo sig herdarna tillbaka till fåren. Det var den härligaste natt de upplevat. Först sågo de änglarna och sedan världens Frälsare. „Det lönar sig att tro och hoppas på Guds löften!“ sade gamle Jakob andäktigt, och de lovade Gud. Jose var visst den gladaste av dem alla.

M.

Den signade julhögtiden är inne. Glädjens och fridens högtid! Vårt liv är i allmänhet icke så rikt på glädje och frid, det är omväxlande, och det gives mycket ofta anledning till sorg och ofrid. Den Heliga Skrift kallar därför också denna världen „en jämmerdal“. Men livet saknar icke heller sina fröjdestunder med hjärtefrid och försonlighet, då själen liksom får vila ut och samla krafter för kommande öden. En sådan tid av glädje och frid är julen för många. Man anstränger sig i alla fall — både enskilda och samhället göra det — att skapa julen till en sådan glädjens och fridens högtid både i yttre och inre avseende. Familjemedlemmarna göra sitt bästa för att få vara tillsammans under den dyra högtiden och bereda varandra glädje genom gåvor m. m. Det blir under några dagar vila och ro från ansträngande arbete — man njuter av vilan och helgen. Samhället försöker också bl. a. till julen göra det något drägligare för de fattiga, så att även de måtte få njuta av julglädjen och under några stunder känna lättnad, lättnad från den tryckande börda, som ett bekymmersamt liv medför. Det lyckas naturligtvis icke avskaffa allt bekymmer ur världen, icke ens till julen, mången har det nog så trist även under självaste julen, men lusten till hjälpsamhet förefinnes då glädjande nog mera än annars. Vi välsigna därför julen såsom den av högtiderna, som står främst på rangskalan bland årets alla högtider, — den efterlängttade julen, omspunnen av traditioner med vackra seder och bruk.

Den kristna julen ger oss dock något ändå mera värdefullare än det ovananförda. Den har gett och ger oss Världsfrälsaren Jesus Kristus. Julen firas till åminnelse av hans ankomst till världen. Vi gå till barnet i krubban, där finna vi honom — barnet med herravälde och makt över mörkret, synden och fördärvet, frälsaren, försonaren och fridens budbärare — en sådan

som en i synd och mörker försjunknen hjälplös värld behövde och behöver för att kunna återförenas med Gud. Änglarna förkunnade ändamålet med hans ankomst i orden: *Ara vare Gud i höjden, frid på jorden och till människorna ett gott behag.*

~~~~~
 "Nya Kustbon" utkommer även under 1936. Vi be därför våra prenumeranter att i tid förnya prenumerationen, så att det icke behöver bli avbrott i expedieringen. I utlandet kan tidningen beställas på postverket.

RED.

Höstens konstutställningar

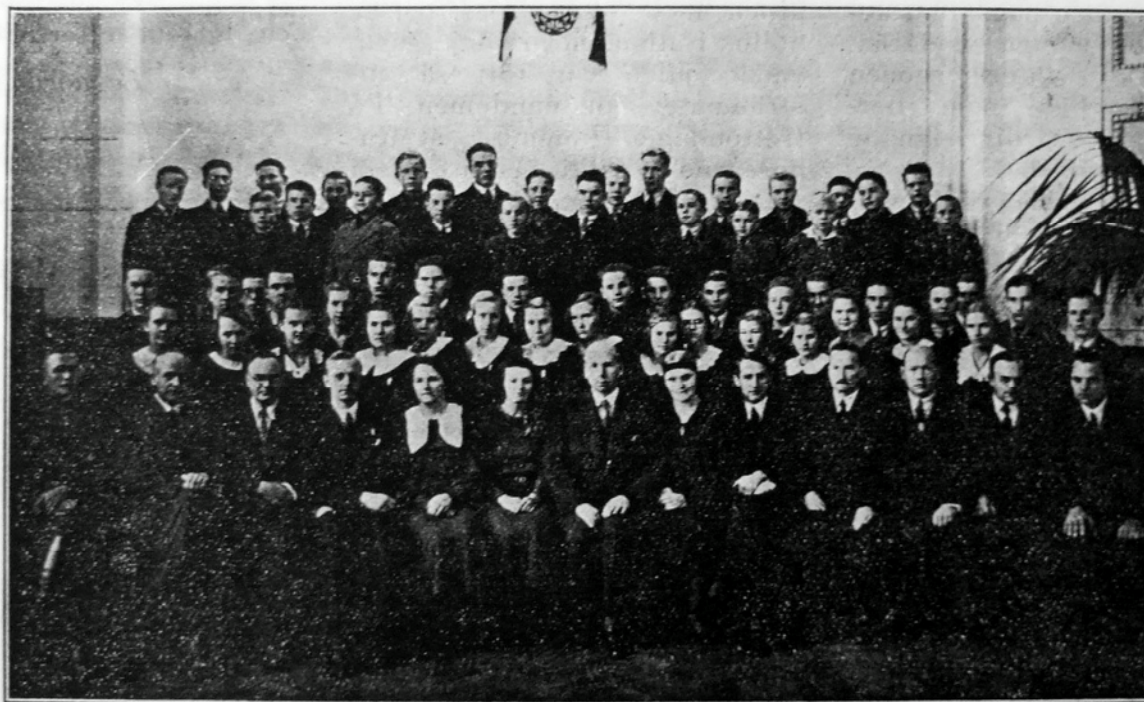

Ett par av de märkligaste konstutställningarna i Stockholm under hösten har varit den nu pågående Grefiska utställningen på Notionalmuseum, som omfattar framstående

mästares verk ända från renessansen. Bland mera bemärkta blad finnas ett par utomordentliga av André Mantegna. En hel vägg upptages av Albrecht Dürers mästerliga träsnitt samt en annan av Rembrants djupt mänskliga etsningar.

Övriga utställningar av värde äro den nyss avslutade utställningen av Oskar Bergman samt Artur Carlson Percy, vars utställning i Konstnärshuset väckte berättigad uppmärksamhet.

B. D.

Lärare och elever från svenska gymnasiet

Min barndoms Jul

„Hav takk for alt ifra vi
 var smaa
 og lekte sammen i skog
 og lave.
 Jeg tænkte leken den
 skulde gaa
 helt op i graanende
 dage . . .“

„Till barndomens dagar återgår min tanke än så gärna. Mig vinkar från förflutna år så mången vänlig stjärna.“ I min barndoms Värmland var Julen, åtminstone för barnen och de yngre — och så är det förvisso än idag — årets största högtid och glädjeämne. Långt i förväg började man sina förberedelser för högti-

den. Slakt, bakning och bryggd i största möjliga omfattning företogs, barnen och även de äldre måste hava nya kläder, och så vitt möjligt skulle tröskningen vara avslutad. Det skurades och fejades och rummen dekorerades med symboliska prydnader. Brådskan kulminerade i julaftonens mångahanda bestyr. Då lades sista hand vid husets prydnade, julgranen kläddes, maträtterna för aftonen och kvällen färdiggjordes, julbadet iordningsställdes och alla iförde sig nya eller åtminstone rena dräkter. Utomhus hade rests julstänger med sädeskärvar åt fåglarna. Dessa sädeskärvar, som skulle va-

ra de sista vid tröskningen, tillades en särskild betydelse för årsväxten och åringen i övrigt. Middagsmålet bestod i att „doppa i grytan“. Bröd doppades i eller övergjöts med fläskspad, men därutöver bestod måltiden av fläsk, korv, skinka o. dyl. Höjdpunkten var julaftonens måltid, som bestod av lutfisk, risgrynsgröt skinka, korv m. m. Till alla måltider hörde hembryggd juldricka. Samma matsedel gällde även för nyårsaftonen och trettondagsaftonen. På julaftonen fingo djuren extra förplägnad, och husfadern själv övervakade denna utfodring samt nedkallade därvid Guds välsignelse

över sin gård. Efter aftonmältiden och sedan julklapparna under skämt och glam utdelats läste husfadern ett kapitel i Bibeln och lämpliga böner, varpå sjöngos julpsalmer.

Julmorgonen gällde det att vara tidigt på benen. Ottesången eller julottan började redan klockan sju. Hade man då lång väg till kyrkan blev det just icke mycken sömn under natten. Och till kyrkan skulle ju alla, som icke av oundgängliga skäl därifrån hindrades. Före avfärden till kyrkan tändes julgranen och ljus placerades i alla fönster. Seldonen förseddes med bjällerkransar (dombjällror) och i varje släde fördes en eller flera facklor eller lyktor. Det var alltså en vacker och högstämd anblick, då de många slädarna, i den mörka vintermorgonen nalkades kyrkan, som flerhundraårig, ärevördig signade med klockeklangen.

Kyrkan, även den, var prydd på bästa sätt. Ljuskronorna tända, ljus uppsatta i bänkarna och i Sanktuariet en julgran. Orgeln intonerar och månghundrastämmigt, innerligt och varmt ljuder ingångspsalmen: „Var hälsad, sköna morgonstund“, denna underbart vackra och gripande psalm, som har förmåga att åtminstone för stunden „värma, närma till varandra, dem som vandra kärlekslösa och ur usla brunnar ösa.“ På predikstolen träder så gamle prosten och förkunnar profeten Esaias förhoppningsfulla visshet: „Det folket, som i mörkret vandrar, ser ett stort ljus, och över dem, som bo i mörkt land, skiner det klarligen, klarligen...“ Ord, som visserligen äro obegripliga för barnasinn, men som ändock stämmer själen till andakt. Efter ottesången följer en timmes uppehåll före högmässan. Under detta uppehåll förtära kyrkobesökandena, de flesta i sockenstugan, sin medförda matsäck, varjämte släktingar och bekanta uppsökas och nya bekantskaper göras.

Under högmässan är det förstås prostens mässkrud, som väcker barnens beundran, men den upplyftande sköna gradu-
alpsalmen: „En jungfru födde ett barn i dag...“ och den he-

liga berättelsen i evangeliet om Jesu födelse återför deras tankar till det andliga.

Hemfärden från kyrkan blev vanligen en kappkörning. Därefter höll man sig stilla under juldagen. Inga besök gjordes eller mottogs denna dag. Under julen vilade allt arbete, utom det allra nödvändigaste. På annandagen började nöjena. Då uppenbarade sig vanligen „Stafan stalldräng“ med sitt brokiga följe, vilka fordrade såväl gåvor som förplägnad. Under julen fick ingen besökande avlägsna sig utan traktering, ty „att bära ut julen“ var att förstöra julglädjen och lyckan. Julnöjena voro många: ringdanser, pantlekar och andra lekar, prov på styrka och vighet m. m. Julgillen med sagda förströelser höllos i allmänhet i varje gård, vadan julen var rätt så ansträngande för ungdomen. På trettondagen kommo „stjärngossarne“, vilka efter bästa

förmåga och med möjliga resurser försökte åskådliggöra Jesu födelse, barnamorden i Betlehem och flykten till Egypten. Och så kom tjugonde dag Knut, och då var julen slut och då skulle granen ut.

Ja, sådan var min barndoms jul. Är hava sedan dess svunnit och julfirandets yttre former förändrats, men julens verkliga innebörd, minnet av Jesu Kristi ankomst till jorden i mänsklig skepnad, står fast. Och som luset sig sprider hans lära med hast.

Han kommer till vår frälsning sänd, och nådens sol av honom tänd skall sig ej mera dölja. Han själv vår herde vara vill, att vi må honom höra till och honom efterfölja.

Leonarda Nelson.

Gymnasiet och ungdomsskolan

Det svenska gymnasiet i Haapsalu samt folkhög- och jordbruksskolan i Pürksi äro två i utlandet mycket omtalade estlandssvenska skolor. Båda anstalterna understödas med medel från Sverige, där intresset för estlandssvenskarna och isynnerhet för dessa skolor de två senaste åren varit mycket livligt. Vi ha förut skrivit om dessa skolor och inskränka oss därför denna gång till ett par bilder.

Som bekant öppnades folkhögskolan den 6 nov. 1920 i

herrgården med samma namn som skolan. Den ha alltså arbetat 15 år med 20—30 elev. årligen. På bilden ses skolan, den gamla herrgårdsbyggnaden av trä, från söder. Nuvarande rektor är *Per Byström*, vars bild vi en annan gång hoppas bli i tillfälle att presentera.

Gymnasiet i Haapsalu är av yngre datum. Det öppnades på hösten 1931 och är inhyst i stadens och omgivningens estniska gymnasiebyggnad. På bilden ses läroverksbyggnaden, inom vars väggar två gymna-

sier flitigt arbeta. Där söker alltså både estnisk och svensk ungdom med sällspord iver att under skickliga lärares ledning förkovra sina kunskaper. Anstalternas gemensamma duktiga rektor är *Anton Üksti*, som

vi ha nöjet att presentera här i tidningen. Det bör kanske tilläggas att det svenska gymnasiet på våren 1936 utdimerar sina första abiturienter — de första studenterna. Tiden går framåt och vi med den.

Rektor A. Üksti

Fru Alma Solin 70 år.

70 år fyllde den 14 dec. fru Alma Solin. Född i Finland hamnade fru Solin vid unga år till Estland, där hon i flere tiotal år tog verksam del i det svenska församlings- och föreningsarbetet i Tallinn. Svenska kyrkans syförening tillhörde fru Solin en lång tid

och var en ivrig och intresserad medlem, men främst ägnade sig fru Solin åt arbetet för S. O. V. i Tallinn, i vilken förening hon inträdde år 1916, och i vars syförening för svenska skolan hon med aldrig svikande nit och intresse ständigt arbetade villigt och glatt — ett gott exempel för förenings alla medlemmar. Vid

svenska skolans julfester var fru Solin i många år den snälla jultomte, som ordnade om ett gott julbord för de små.

Många tacksamma vänner kommo ihåg fru Solin på hennes högtidsdag, som hon firade i kretsen av barn och anförvanter i Helsingfors, där hon numera är bosatt.

Från Palestina

Av Hilma Granqvist

Den lilla by, där jag bodde i Palestina, låg söderom Betlehem, alldeles vid randen av öknen. Man behövde bara stiga upp i bergen för att inför sina ögon ha den Judiska öknen, där en gång för mycket länge sedan Johannes Döparen gick omkring i kläder av kamelhår och där han åt gräshoppor och vildhonung.

Jag minns alldeles särskilt den egendomliga stämningen under nätterna, då mörkret låg tätt och ogenomträngligt över byn och man hela natten igenom hörde ett ihållande hundskall. Det var samtliga hundar i byn, som skällde hela natten igenom för att hålla vakt mot hyenorna, som kommo från öknen och sökte tränga sig in i byn för att få ett byte.

När man inte själv sett en fara, inbillar man sig lätt, att den inte finns till, och man blir dristig och övermodig. Jag brukade gärna företaga en aftonpromenad i bergen, och då hände det också någon gång, att jag gick ut efter solnedgången.

Det var vid ett sådant tillfälle, som jag mötte en gammal man i bergen. Han hette Hadr, och han varnade mig och sade: „Gå inte ut i natten! Akta dig för hyenorna! De komma smygande, så du inte märker dem. Och har du en gång en hyena tätt inpå dig, är du förlorad!“

Folket i byn var fast övertygat om att en hyena kan hypnotisera människan. De försäkrade, att hyenan har en sådan makt över människan, att när hyenan borrar sin blick i henne, då måste hon viljelöst följa hyenan i spåren. Hon

inbillar sig, att det är hennes far och ropar: „Far, far, jag kommer!“ Och när hyenan på det viset fått ut människan i öknen, då komma andra hyenor till, och de överfalla henne, och hon är förlorad.

„Har det då hänt någon gång,“ frågade jag, „eller är det bara inbillning?“

Då berättade man mig om en liten gosse vid namn Hasan. Han hade, utan att hans föräldrar märkte det, gått ut en sen höstnatt i byns trädgårdar. När man om en stund märkte, att han var borta, gick man ut för att ropa på honom. „Hasan!“ ropade man. „Hasan, kom in! Hasan, var är du?“ Men man fick intet svar. Man blev orolig och gick ut mangrant att söka honom. Men man fann honom icke. Man sade: „Helt säkert har han mött en hyena, och nu är han kanske redan död!“

Hans mor blev alldeles förtvivlad vid tanken därpå, och hon utropade: „O, St. Görän! Om jag ännu får min son åter så skall jag giva dig vår enda ko! Det lovar jag dyrt och heligt!“

Alla ha vi ju hört om St. Görän och draken. Scouterna ha valt St. Görän till sin skyddspatron. I vår grannby fanns ett kloster med en kyrka, som var helgad åt St. Görän. Ehuru invånarna i byn, där jag bodde, voro muhamedaner, brukade de när de voro i stor nöd, avge heliga löften till St. Görän och bedja detta kristna helgon om hjälp.

Följande morgon, när solen gått upp, och det var ljust i byn, kom den lille gossen springande till sitt hem. Glädjen var stor över att ha honom oskadd hemma igen, och man frågade, var han varit.

Då berättade han, att han smugit sig in i trädgårdarna, och där hade han mött en hyena, och denna hade lockat och kallat på honom, och han kunde inte låta bli att följa hyenan. „Far, far!“ ropade han. „Vänta litet på mig!“ Ser du inte att jag kommer!“

Men han hade inte gått många steg med hyenan, när han bländades av ett starkt sken, och en ung och vacker man med svärd i hand mötte ho-

nom. Först kunde han inte alls förstå, vem den främmande mannen kunde vara, men så mindes han sig ha sett hans bild i klostret i grannbyn, när han en gång var där med sin mor.

„Ja, det var helt säkert St. Görän!“ sade man. „Berätta vidare!“

Och gossen berättade, hur den främmande mannen med det vackra skenet över sin panna hade tagit honom vid handen och sagt: „Mitt barn, icke är det detta vilda djur, som är din far. Jag är din far!“ Sedan hade han tagit gossen på sin arm och fört honom upp i berget och lagt honom att vila under ett mandelträd. Där han låg så mjukt och gott och St. Görän stod vakt. Det sista han såg, innan han somnade, var hur hyenan försökte närma sig honom. Men då hade St. Görän lyft sitt svärd, och hyenan måste vika undan och drog sig klagande bort mot öknen.

„Den himmelske skyddsängeln var starkare än detta ökstens vilda djur,“ sade folket, som lyssnat till gossens berättelse.

Icke alltid går det så väl som för den lille gossen, om vars underbara räddning jag just berättat.

I Jerusalem fick jag höra om det tragiska öde, som träffade en ung tysk, som kommit till Palestina. Han ville tillsammans med en tysk kamrat gå ut i den Judiska öknen. Folk, som visste, hur farligt det kunde vara, varnade de båda unga männen och bad dem avstå från sina planer. Men de unga männen skratade och sade, att de nog skulle reda sig. Jerusalemborna skakade på huvudet åt dessa unga förvägna män, som inte visste vilka faror, som kunde lura på dem i öknen. De skulle få blott alltför rätt i sin ängslan.

De unga männen gingo en hel dag i öknen. Deras vattenförråd tog slut, och de kunde icke finna någon brunn. Natten föll på. De hörde hyenor och schakaler. De vågade icke somna. Efter en hemsk natt gick solen åter upp. En het dag väntade dem. Deras enda

räddning var, om de kunde finna vatten. Men hur de än sökte, funno de intet. Nu hade de också förrirrat sig så, att de icke längre visste var de voro. Slutligen förklarade den ena unga mannen, att han icke längre orkade taga ett steg. Den andra svarade: „Ligg du här, så jag skall fortsätta att gå, och när jag funnit vatten, skall jag hämta åt dig.“ Han gick.

Senare på dagen kom en beduinkvinna vandrande med sin vattensäck på ryggen. Den unge mannen, som blivit liggande i öknen, reste sig mödosamt upp och vinkade åt henne att komma närmare. Hon kom. Hon gav honom vatten att dricka. Han var räddad.

Vi förstå, vad det betyder, när Bibeln talar om att ge sin nästa en dryck vatten. Det kan betyda livet för en människa.

Kvinnan förde den unge mannen till ett beduinläger alldeles i närheten. Därifrån kom han vidare till Jerusalem. Hans kamrat kom aldrig åter.

Följande år kom den räddade unge mannen ånyo till Palestina. Den andra mannens far hade givit honom i uppdrag att söka sonens spår. Tillsammans med flere andra personer begav han sig åter ut i öknen. Man fann hans tobakspipa och där bredvid några av solen vitnade ben. Man förstod hans hemska öde. Han hade under sitt sökande efter vatten blivit liggande där och senare funnen och uppäten av ökstens vilda djur.

(Julstjärnan).

Från krigsskådeplatsen

Under den sista veckan har det varit ett slags stillestånd på de italiensk-abessinska fronterna i Afrika. De franska och engelska regeringarna ha kommit med ett fredsförslag, som dock icke tilltalar Abessinien och icke många andra heller. Förslaget behandlas under dessa dagar på ett sammanträde i Genève. Utgången vet man icke, ty opinionen i England är icke gynnsamt stämd mot regeringens fredsplan.

Inrikes

Natten emellan den 7 och 8 december upptäckte polisen ett hemligt sammanträde på Kadaka tee i Tallinn av medlemmar av det upplösta frontmannapartiet („vapsid“, såsom de numera kallas). Bland de närvarande var även general Larka. Planen gick icke ut på mindre än att handgripligt störta regeringen. Det skulle ske i Estonia på fosterländska förbundets kongress följande dag den 8 ds. Riksäldsten, överbefälhavaren, statsministern och andra regeringsledamöter skulle arresteras där på mötet samt en ny regering tillsättas, bestående av medlemmar ur vapspartiet. Samtliga sammansvurna mötesdeltagare och andra delaktiga arresterades omedelbart. Undersökning

gen fortgår. Polisen har bl. a. upptäckt handgranater och andra vapen samt sprängämnen, hämtade utifrån. Som väl var blev den fula revolutionsplanen genast kväst i sin linda och människoliv behövde därför icke offras. Skulle de sammansvurna fått skrida till realiserande av sin plan, skulle blodsutgjutelse knappast kunnat undvikas, men regeringen skulle de enligt auktoritetens förklaring — vår polis och militär äv välorganiserad och påpasslig — dock icke lyckats störta. Faran är nu förbi, och Riksäldsten, Överbefälhavaren och Statsministern erhålle dagligen lyckönskningstelegram med anledning av det tilltänkta upprorets lyckliga likvidering och däri man på samma gång uttalar förkastelsedom över terroristernas hemliga uppsåt.

Jul

*Se, uti vinternatten
lyser en stjärna klar.
Hon över land och vatten
budskap bär om frid.
Klockorna ljuda, lyssna,
julen de ringa in;
striden och ävlan tystna,
frid bor i varje sinn.*

E. Newander.

ESTLADS TÄNDSTICKSMONOPOL
Tallinn, Vabaduseplats 5. Tel. 427-91

*„Nya Kustbons“ läsare, vänner
och gynnare i in- och utlandet
tillönskas*

*En God Jul
och
Ett Gott Nytt År*

Red.

A-B „EESTI AGA“

Tallinn, Vene 11-a. Tel 441-33.

FABRIKATION:

av syr- och acetylgaser.

FÖRSÄLJNING

av svets-, skär- och lötbrännare
alla reservdelar samt di-
verse metaller och pulver därtill

ACETYLENGAS, STRÅLASTARE OCH
SIGNALAPPARATER.

SKOLA FÖR SVETSARE.

FÖRSTA INHEMSKA
FÖRSÄKRINGS - AKTIEBOLAGET

EESTI LLOYD

GRUNDAT ÅR 1919

TALLINN, PIKK 11

EGET HUS. TEL. 430-08, 448-94.

**Liv-,
brand-,
olycksfalls-,
inbrotts-,
glas- &
transportförsäkring**

Glöm ej

att Ni inbesparar 20% av arbetstiden om Ni använder

ORSA vedsågblad

Efterfråga dessa i närmaste järnaffär

Tillv: A/B ORSA Sägbladsfabrik,

Ensamförsäljare:

Birger Olssons Järnhandel, Orsa.

Tel. Namnanrop. Telegramadress:

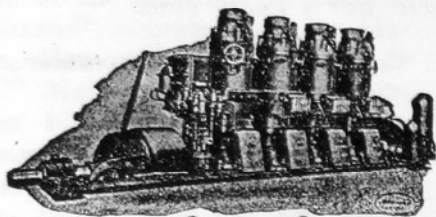
Järnbirger.

AXEL JOHANSSONS
CHARKUTERIAFFÄR, TRANÅS
Rekommenderas. Uppköper Fläsk, Kalv,
Får, Ägg, Smör, Levande slaktdjur.
Telefon 173, Telefon 404.

Norrköpings Kemiska Undersökningsanstalt,

Norrköping. Tel. 1249.

Utför kemiska analyser och provtagningar.
nneh.: Civiling. John Wanselin, stadskemist.

RÅOLJEMOTORER

SKANDIA-VERKEN A.-B.

LYSEKIL

Byggnadsfirman ANDERS DIOS

Vid besök i Kalmar köpas
CHARKUTERIVAROR

fördelaktigast hos

CARL JOHANSSON

Larmgat. 40, Kalmar, Tel. 12, 10 42.

SPARBANKEN I KARLSKRONA

Grundad 1827.

Betalar högsta ränta & insatta medel.
Utlämnar lån på förmånliga villkor.

E. Petterssons
Möbleringsaffär
Etabl. 1876 GÄVLE Tel. 324 o. 1206 MÖBLER
och MATTOR.

VEGA

separatorn är enkel, lättskött, renskummande
och slitstark. Lämnar sina köpare största till-
fredsställelse och valuta. Priset billigt.

Agenter antagas.

Eskilstuna Separator A.-B. ESKILSTUNA

Reserverad annonsplats!

Överum

är namnet, som garanterar verklig
kvalitet på plogar och plogdelar

Prima PORTLAND CEMENT

från

A/B Gullhögens Bruk, Skövde.

Prenumerera

på

Nya Kustbon

Bästa drivkraft för fartyg
av alla slag är

Marin- J. M. June-
motorer motorn Munktell

A.-B. JÖNKÖPINGS MOTORFABRIK

Tel 197, 897— JÖNKÖPING — Telegr. Moto,

A.-B. A. P. JONSSON & Co.

Storgatan 25 * Västervik

Telefoner 57, 373 och 1001. Kontor Stadens och
ortens största parti- och minutaffär i Järnva-
rubranchen

Vart ska' jag gå för att få de bästa och billi-
gaste charkuterivarorna!

Jo till

Einar Johanssons

Charkuteriaffärer

Johannesborg 6. Torget. S. Långg. 26.

Tel. 1582. Kalmar. Tel. 1452.

Gör ett besök och Ni blir belåten!

A.-B. LYCKES SÖNER

Fiskebäckskil.

Konservfabrik för inläggning av finare
anjois och sillkonserver. Tel. 15

HUSMÖDRAR!

Begär alltid Hvilans mejeriprodukter

ÅKARP

Smör, Mjöl & Gräddor.

E. W. Just

Blekeri - Färgeri - Merserisation

Tel. 1 48 BORÅS Tel. 21 48

A.-B. GESTRIKLANDS YLLEFABRIK

JÄRBO

FILTAR VADMAL SPORTTYGER

SVEABLANDNING

Rostkaffet i blågula påsar

tillfredställer alla i parti från

ENGWALL HELLBERG A.-B., GÄVLE

Hotel BORÅS

Rekommenderas.

Vördsamt H. Persson.

SVEDALA

Tegelmaskiner, Grävmaskiner, Stenkros-
sar, Vägbyggnadsmaskiner, Betong-
blandare, Torvmaskiner, Bränslekros-
sar för Torv, Koks och Kol, Pulverise-
ringsmaskiner, Vindsikt, Transportap-
parater, Lastningselevators, Rullager,
Rallvagnshjul, Kokillgods, rekommende-
ras.

AKTIEBOLAGET

ÅBJÖRN ANDERSSON

Post- och Tel.-adr.: Svedala, Gjuteriet.
Tel. Namnanrop: Gjuteriet

HANS

STOCKHOLM

Aktiekapital och reservfond

Kr. 6.000.000

FÖRSÄKRING

Avdelningskontor

i Tallinn, Jaani 11.

Olofströms

Rostfria Kokkärl

rekommenderas

Kinnaströms Väverl A.-B. Kinna
Randiga och rutiga bomullstyger, Bomullsfla-
nell, Crepe-Frottéer, Poplin, Silkesblustyg
Zefyr, Bolstervar, Cover. Coat, Jacquardbolster
Kadetttyg, Möbelttyg.

KUMLA SKOFABRIK

Riks. 54

KUMLA

Riks. 54

Rekommenderar sin tillverkning av Grövre o.
Finare SKODON.

Herdina Lindebergs eftr.

Inneh.: Anna Sultan

Stora Torget 3. Linköping Tel. 178

1:sta kl. Konditoriserering

Försäljning av: Choklad, Konfekt,

Bakelser och Småbröd.

Beställningar emottagas.

GEFLE NYA STUVERIAKTIEBOLAG

Gävle

Medlem av Norrlands Stuvareförb.

Telegramadr.: Stowing. Tel. 277

Besök Värnamo!

OTTO JANSSENS SKOFABRIK

Jakobsdal JÖNKÖPING Telefon 23

Randsydda skodon, Mans- och Goss-

skodon, Slitstarka, Goda passformer.

Efterfråga J—sons skodon. Bör finnas i alla

välsorterade affärer.

DEN GYLDENE FREDEN

vid Järntorget, Stockholm

Tel. 10 80 29

ESKILSTUNABODEN

Parti- och Minutförsäljning av: Huskvarna Jakt-
och Salongsgevä. Bil- och Cykelgummi, Cykel-
delar. Sportartiklar. Fiskredskap. Bosättnings-
artiklar. Kuvertsilver. Järn- & Byggnadsmaterial.
Välsorterat lager. Lägsta priser.

Tel. 28, 34. August Johanson. Växjö.

VID BESÖK I VÄXJÖ REKOMMENDERAR JÄRNVÄGSRESTAURANTEN

VÄXJÖ sitt erkänt goda kök. Fullständig
spritservering. Förstklassig musik. På som-
maren enda platsen i staden för härlig
parkservering. God plats för bilar.

Gävle Manufaktur A/B

STRÖMSBRO Sverige

Nät till fiskare. Rekommenderas

Aktieb. LUDVIG SVENSSON

KINNA

rekommenderar sina välkända till-
verkningar.